

اصلاحات هم‌زمان

برای پایدارسازی درآمدهای شهرداری، اصلاح هزینه‌ها و درآمدها باید به موازات انجام شود

باید به‌طور متوسط سالانه، صد میلیون ریال از هر خانوار تهرانی اخذ شود؛ تقریباً ماهانه ۸۰۰ هزار تومان. آیا یک خانوار تهرانی قادر به پرداخت این مبلغ هست؟ طبیعتاً جواب منفی است. به عنوان مثال، جمع‌آوری زباله در بعضی مناطق تهران، به‌طور متوسط سه بار در روز انجام می‌شود؛ در مقایسه با برخی کشورهای اروپایی که یک بار در هفته یا هر سه روز یک بار زباله‌ها جمع‌آوری می‌شوند. یا مثلاً شاغل بودن حدود ۶۵ هزار نفر در مجموعه شهرداری تهران، در حالی که کل خدمات این مجموعه با ۳۰ درصد این نیروها هم قابل ارائه است. پس این هزینه‌های فعلی، هزینه‌های منطقی و مطابق با استانداردهای جهانی نیستند. در مرحله اول ما باید در راستای بازنگری هزینه‌های سنگین، چابک‌سازی سازمانی و افزایش بهره‌وری گام برداریم. این باعث می‌شود تا فشار درآمدی روی شهرداری کاهش یابد. این مسئله را گفتم تا شما را متوجه این موضوع کنم که بدون پایش هزینه‌ها، امکان بررسی بهینه درآمدهای پایدار امکان‌پذیر نیست.

❖ بر اساس توضیحاتی که فرمودید، تحلیل شما از وضعیت فعلی

پایداری درآمدهای شهرداری چگونه است؟

تا یک مقطعی، حدود سال ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵، بخشی از درآمد شهرداری‌ها از ردیف بودجه دولتی تأمین می‌شد. از آن تاریخ مقرر شد تا تغییر رویه صورت بگیرد و در مسائل درآمدی خودکفا شوند. متأسفانه به دلایلی مانند جست‌وجوی ساده‌ترین راه کسب درآمد، موانعی که بر سر راه برخی درآمدها مثل عوارض وجود داشت، ملاحظات سیاسی حاکم برای جلوگیری از نارضایتی و کسب رأی و امثال اینها، درآمد واقعی و کافی برای شهرداری حاصل نمی‌شد. مجموعه اینها باعث سوق دادن شهرداری‌ها به درآمدهای ناسالم و مسموم حاصل از ساخت‌وساز و تراکم‌فروشی شد. تراکم‌فروشی را به‌حق باید فروش شهر یا فروش قانون تلقی کرد؛ چون فضا و عرصه زندگی را برای آیندگان تنگ می‌کند تا امورات

مرتضی الویری، فعالیت و مبارزه سیاسی علیه رژیم پهلوی، دو دوره نمایندگی مجلس، ریاست بر سازمان مناطق آزاد و تجاری، شهرداری تهران، سفیر ایران در اسپانیا و در نهایت شورای پنجم شهر تهران را در کارنامه خود دارد. این پیشینه پر بار از او گزینه‌ای قدرتمند در تعاملات شورای شهر ساخته است. او تا قبل از شروع رسمی شورای پنجم، رئیس موقت آن بود و اکنون مسئولیت کمیسیون برنامه و بودجه شورا را بر دوش دارد. دخل و خرج شهر در این کمیسیون بررسی، تصویب و پایش می‌شود. او فروش تراکم برای کسب درآمد را فروش شهر و فروش قانون قلمداد می‌کند. اولین گام در اصلاح و پایدارسازی درآمد شهرداری را اصلاح هزینه‌ها می‌داند؛ اما تأکید می‌کند به موازاتش باید محل‌های ناسالم درآمدی را به سمت درآمدهای سالم سوق داد.

❖ یک اصل مهم در مدیریت شهری، تحصیل درآمدهای پایدار است.

انتقاد بزرگی که به‌خصوص در سال‌های اخیر از شهرداری تهران شده، تراکم‌فروشی به عنوان منبع اصلی درآمد بوده که نه تنها پایدار نیست، بلکه نوعی شهرفروشی است. تحلیل شما چیست؟ این انتقاد به مدیریت شهری تهران را قبول دارید؟

قبل از پاسخ به سؤال شما باید پراتنزی باز کنم. ما نمی‌توانیم درآمدهای شهرداری را مستقل از هزینه‌های آن تعریف کنیم. بالاخره این درآمدها با چه هدفی به دست می‌آیند؟ برای پوشش هزینه‌ها. خوب آیا این هزینه‌ها منطقی هستند؟ در حال حاضر برای پوشش هزینه‌های تهران مانند رفت‌و‌روپ شهری، نیروی انسانی شهرداری، پروژه‌های عمرانی و...